

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011041
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116011041.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.8.2019, v trestnej veci obžalovaného Z. D. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 41/2016 zo dňa 24.4.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Z. D. za vinného z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- obvinený po tom čo sa v marci 2015 prostredníctvom internetu zoznámil s poškodenou A.. A. Y. Z.. a po ich následnom osobnom stretnutí v cukrárni K. v Z., na G. ulici od nej postupne pod zámkou spoločného podnikania v oblasti exportu kameňa opakovane vylákal v období od 05.05.2015 do 26.05.2015 sumu vo výške 8.000,- Eur, ktoré mali slúžiť na založenie obchodnej spoločnosti, pričom už v čase preberania týchto pôžičiek obvinený vedel, že obchodnú spoločnosť nezaloží, podnikat' s poškodenou nebude a peniaze ktoré od nej za týmto účelom vylákal, jej aj napriek tomu nevráti, čím takto svojim konaním poškodenú uviedol do omylu a spôsobil škodu vo výške 8.000,- Eur.

Podľa § 44 Tr. zákona za uvedený skutok súd prvého stupňa upustil od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladal trest, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/15/2016 zo dňa 21.7.2016 podľa § 261 ods. 2 Trestného zákona a iné vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 5 (piatich) rokov za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej A.. A. Y. Z., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom K. č. 2, Z. škodu vo výške 3.950,- Eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal okresný prokurátor, avšak len čo do výroku o treste, odvolanie v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch podaného odvolania vo vzťahu k výroku o treste uviedol, že obžalovaný trestnú činnosť sice priznal a prejavil akú takú snahu o náhradu škody, ktorú však až začiatkom roka 2019 začal pravidelne splácať a to pod vplyvom ľarchy dôkazov (pričom skutok spáchal už v roku 2015), tejto trestnej činnosti sa však dopustil v relatívne krátkom časovom období po tom, čo bol už za trestnú činnosť súdne riešený, pričom v rokoch 2014 až 2016 bol celkovo 4-krát odsúdený a za túto trestnú činnosť mu bol v konečnom dôsledku uložený jeden súhrnný trest Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T/15/2016, kedy mu bol uložený pomerne mierny trest vo výmere 2 rokov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na

skúšobnú dobu 5 rokov. Obžaloba teda považuje upustenie od uloženia ďalšieho trestu za nedôvodné a neúčelné s poukazom na individuálnu ako aj generálnu prevenciu, a preto navrhol zrušiť napadnutý výrok rozsudku s tým, aby odvolací súd rozhodol sám o uložení trestu.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení uviedol, že nepopiera, že v minulosti páchal majetkovú trestnú činnosť, avšak zmenil svoje postoje, momentálne pracuje v zahraničí a postupne nahrádza všetky škody, ktoré svojimi činmi spôsobil. Už v čase rozhodovania súdu prvého stupňa nahradil väčšiu časť škody, ktorá bola činom spôsobená. Z tohto dôvodu ho súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal uhradiť poškodenej zvyšok škody vo výške 3.950.- €. Zvyšok škody vo výške 3.950 €, ktorú ho zaviazal uhradiť súd poškodenej riadne spláca z platu v splátkach po 450.- € mesačne, o čom svedčia výpisy z účtu, ktoré spolu s vyjadrením predložil za mesiace máj, jún a júl 2019. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vyhodnocoval vec aj s ohľadom na súhrnný trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo dňa 21.7.2016 sp. zn.: BB- 3T/12/2016, čo je zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia, teda súd prvého stupňa nevyhnutne nepriamo vyhodnocoval vec aj s ohľadom na trestnú činnosť, za ktorú bol tento trest uložený. Iba tento jediný trest Špecializovaného trestného súdu mohol byť trestom, ktorý mohol súd prvého stupňa skúmať z pohľadu, či uložený trest spĺňa svoj účel, nakoľko všetky predošlé výroky o treste boli v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušené. A pokiaľ bol podľa prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov tento trest pomerne mierny, tak na druhú stranu, prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ho zjavne považoval za primeraný, nakoľko sa ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 21. júla 2016 vzdal odvolania. Preto je pre posúdenie veci podľa jeho názoru zavádzajúce a irelevantné, že bol v rokoch 2014 až 2016 súdne riešený. Mal za to, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď pri upustení od potrestania zvažoval iba súhrnný trest Špecializovaného trestného súdu, ktorý zároveň vyhodnocoval s ohľadom na to, či uložený trest spĺňa svoj účel, a to podľa stavu v čase rozhodovania o upustení od potrestania. Po uložení tohto trestu sa riadne zaradil do spoločnosti a nespáchal už žiaden skutok, za ktorý by bol trestne stíhaný, pričom zároveň priebežne uhrádza škodu, ktorú svojimi činmi spôsobil, teda trest evidentne plní svoj účel. Poukázal tiež na názor prvostupňového súdu, že v prípade, že by súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci aj pri dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. na 1 rok, tak by bol vážne poškodený záujem poškodenej na náhrade škody. Prestal by byť zamestnaný a stratil by príjem, z ktorého uhrádza škodu. Na základe uvedeného mal za to, že odvolanie je nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora zamietol.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., preskúmaval len napadnuté výroky rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k výroku o treste nie je dôvodné.

Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí z dôvodu, že v prejednávanej veci prichádzalo do úvahy aj uloženie súhrnného trestu, doplnil v súlade s ust. § 326 ods. 5 Tr. poriadku dokazovanie oboznámením spisu Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 1T/14/2016 a spisu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB 3T/15/2016, nakoľko prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní oboznámil iba predmetné rozsudky v týchto trestných veciach, pričom v takýchto prípadoch je potrebné oboznámiť podstatný obsah súvisiacich spisov, nie iba samotné meritórne rozhodnutia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Trest ukladal podľa zásad v zmysle § 34 Tr. zákona, pričom konštatoval, že obžalovaný bol v minulosti päťkrát súdne trestaný, prvé odsúdenie z roku 2004 má zahladené a v rokoch 2014 až 2016 bol súdne trestaný až štyrikrát. Správne súd prvého stupňa zistil, že vo vzťahu ku všetkým týmto štyrom odsúdeniam mu bol uložený jeden súhrnný trest rozsudkom

Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/15/2016, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 5 rokov, pričom nadobudol právoplatnosť dňa 21.7.2016.

Súd prvého stupňa ďalej správne zistil, že v danom prípade neprichádza do úvahy uloženie súhrnného, ale ďalšieho trestu. Obžalovaný spáchal predmetný prečin dňa 26.5.2015, teda až po tom, čo bol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/71/2014 zo dňa 19.5.2014 odsúdený za trestný čin spáchaný dňa 15.10.2013. Výrok o treste v tomto rozsudku bol neskôr zrušený pri ukladaní súhrnného trestu v už spomínanom rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/15/2016 zo dňa 21.7.2016. Hoci prejednávany skutok bol spáchaný pred vyhlásením rozsudku vo veci Špecializovaného trestného súdu, avšak jeho rozsudok sa vzťahoval aj na predošlé odsúdenia, vrátane rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/71/2014 vyhláseného dňa 19.5.2014. Z tohto dôvodu nemohol byť v prejednávanej veci ukladaný súhrnný trest vo vzťahu ku všetkým predošlým odsúdeniam, keďže súhrnný trest je možné uložiť iba za viacčinný súbeh trestných činov, ktorý nebol prerušený iným vyhlásením rozsudku. Za viacčinný súbeh trestných činov sa totiž z časového hľadiska, v zmysle ustálenej judikatúry, považuje stav, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatelia, pričom tento rozsudok musel byť vyhlásený ako prvý odsudzujúci v konkrétnom trestnom konaní a počas konania aj nadobudol právoplatnosť a možno naň prihladať. V danom prípade však bol viacčinný súbeh skutkov v predošlých odsúdeniach a skutku v tejto prejednávanej veci prerušený vyhlásením rozsudku dňa 19.5.2014, čo správne konštatoval aj súd prvého stupňa, a preto v danom prípade prichádzalo do úvahy len uloženie ďalšieho trestu.

Od uloženia ďalšieho trestu však v súlade s § 44 Tr. zákona prvostupňový súd upustil, pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/15/2016 zo dňa 21.7.2016 na nápravu páchatelia a ochranu spoločnosti za dostatočný. Práve upustenie od uloženia ďalšieho trestu namieta okresný prokurátor vo svojom odvolaní. So závermi súdu prvého stupňa týkajúcimi sa dôvodnosti upustenia od uloženia ďalšieho trestu, sa v prevažnej miere stotožnil aj krajský súd. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že predmetný skutok obžalovaný spáchal ešte 26.5.2015. Z lustrácie trestných stíhaní voči obžalovanému vyplýva, že v súčasnosti nie je voči nemu vedené trestné stíhanie za žiadny ďalší skutok spáchaný po tomto dátume, teda je možné vyvodiť záver, že uložený trest plní svoju výchovnú funkciu ako aj funkciu individuálnej prevencie.

Krajský súd ďalej zdôrazňuje, že obžalovaný v súčasnosti preukázateľne v pravidelných splátkach uhrádza poškodenej škodu spôsobenú trestným činom, pričom s uhrádzaním škody začal ešte pred vyhlásením rozsudku pred súdom prvého stupňa. Prejavil teda účinnú snahu napraviť následky svojho konania a z potvrdení o transakciách, ktoré doložil k svojmu vyjadreniu k odvolaniu, vyplýva, že sumu 450,- Eur mesačne uhradil aj v mesiacoch máj, jún a júl 2019 a to v pravidelných čiastkach po 450,- Eur. Obžalovaný v súčasnosti pracuje, teda sa začlenil riadne do života a zo svojho príjmu nahrádza poškodenej spôsobenú škodu. V prípade, že by obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z dôvodu nastúpenia na jeho výkon, by obžalovaný stratil zamestnanie a teda aj príjem a okrem toho, že sám by sa dostal do výrazne zhoršenej situácie v čase, keď sa začal riadne živiť bez páchania trestnej činnosti, by bol výrazne ohrozený aj záujem poškodenej na tom, aby jej bola riadne uhrádzaná škoda spôsobená trestným činom. V tomto konkrétnom prípade by teda uloženie ďalšieho trestu bolo pre obžalovaného kontraproduktívne a trest by bol síce represiou, ale nebol by naplnený jeho ďalší účel a ostatné funkcie tak, ako to má na zreteli ust. § 34 Tr. zákona. Krajský súd v tejto súvislosti ešte dodáva, že obžalovanému bola Špecializovaným trestným súdom určená maximálna dĺžka skúšobnej doby na 5 rokov, pričom obžalovaný si musí byť vedomý toho, že akákoľvek ďalšia trestná činnosť bude mať za následok premenu trestu a tiež uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V súvislosti s hodnotením súhrnného trestu uloženého obžalovanému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica vo veci sp. zn. BB 3T/15/2016 zo strany okresného prokurátora, ktorý bol toho názoru, že súhrnný trest uložený obžalovanému v spomínanom rozsudku bol veľmi mierny, je podľa názoru krajského súdu potrebné prisvedčiť obhajobe, ktorá uviedla, že Špecializovaný trestný súd už pri ukladaní súhrnného trestu vzal do úvahy predchádzajúce odsúdenia obžalovaného z rokov 2014 až 2016, vo vzťahu ku ktorým ukladal súhrnný trest a ukladal ho spolu za všetky tieto skutky, teda tento súhrnný trest je celkovým jedným trestom vo vzťahu k týmto odsúdeniam

a pri jeho ukladaní už boli tieto odsúdenia nepochybne zohľadnené. Prvostupňový súd teda pri ukladaní trestu, resp. upúšťaní od uloženia ďalšieho trestu bol oprávnený posudzovať len tú skutočnosť, či je nevyhnutné obžalovanému uložiť ďalší trest, nie však primeranosť a prísnosť právoplatne uloženého súhrnného trestu Špecializovaným trestným súdom. Práve pri ukladaní tohto súhrnného trestu už boli zohľadnené predošlé odsúdenia obžalovaného, pričom predmetný rozsudok nebol ani zo strany prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry napadnutý odvolaním.

Z vyššie uvedených dôvodov teda krajský súd považoval napadnutý výrok o upustení od uloženia ďalšieho trestu v rozsudku prvostupňového súdu za zákonný a správny a preto postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.